

дбны на пёркы те Богогбдны дѣла соверши: и ѿиде при нѣкого старца ѿшелника, кой то беше прозорливъ, и ѿ далече провиде, защо то иде Григорій при него, и каза спбстникъ и оученикъ своему: прїа го любезнъ, и оугости го со зелїе, и каза му всичко ѿ дѣтинство цю му е было, и цю има да му бжде. Имаше тамъ пакъ вз тамъ гора и дрѣвцъ нѣкой старецъ, кой то живѣаше ѿ Ббзѣ, и беше исполненъ съ пророческїй даръ, за когò то Григорій катò развѣра, поиде да иде при него, и катò приближаваше тамъ къ гора та, дѣто живѣаше онїй старецъ, ѿ чѣдо! виде стблпъ огненъ на воздѣхъ, ѿ когò то го созе страхъ, и падна на землѣ та: и пакъ стана, и ѿхбждаше да види, цю е онò видѣнїе огненно: показѣваше му се ѿ далече пламень, а катò приближи, виде чело-вѣка Божїа идѣща каде него, и катò прїиде, цѣлѣва го, и призва го на име Григорїа, съ когò то се никогдà не знаеше.

Седе оу тогòва великаго старца Григорїя два дни, гдѣто се сподоби да види видѣнїа преславны: къ полноци виде, защо онїй Богонбснїй мѣжъ беше прострѣлъ рѣцѣ те си на молитва, и ѿ землѣ та се повдигналъ, и стоалъ на воздѣхъ. И такà препроводи онѣмъ ноць; на оутрото катò виде онѣмъ старецъ Григорїа, защо се оудивлѣваше на онòва видѣнїе, призва го при севеси, и съсз тїхъ и крòтокъ глѣсъ му рече: прїиди ѿ дрѣже и брате, да се причастїме съсз бвца полза ѿ мѣра Божїа, защо на това си дошелъ при мене смиренна и грѣшна старца, за ради да познаешъ всичко, цю ми е за тебе ѿкрыто. Ты оубо има да ѿидешъ къ Римъ, и да видиши ѿвѣстовъ градъ, и да се помблїши къ цѣрква та стѣгнъ мченика Вонїфатїа и ѿглады; и ѿ тамо трѣбе да ѿплѣ-вашъ къ ѿлександрїа, а после къ едїопїа да проповѣдаши слòво истины, и по-дїри да ѿидешъ къ ѿмирїтскїй градъ Награнъ, който е испогоренъ и бпѣсто-шенъ ѿ дванаа Жидокїна царѣ ѿмирїтскаго, и който има потреба ѿ апò-столско оученїе: къ който катò испрѣвиши велики и преславны дѣла, цю почи-ниши, и цю прїидешъ къ онѣмъ бвители, цю са пригòтвени за праведны те. Обаче има многò трѣдове да понесѣши ѿ онѣмъ непокорївы евреѣ, дѣто живѣати къ ѿмирїска та землѣ, и многò ѿ нїхъ цю бвѣрнешъ камъ Бога, и него цю имашъ добра помбшника, който цю те прѣмдѣрѣва, и наставлява. Цѣ прїи-мешъ и санъ ѿрхїепїскопскїй чрезъ рѣкоположенїе то преподбвнїшаго Протѣрїа патрїарха ѿлександрїйскаго.

Тѣмъ дѣмы катò чѣ блаженнїй Григорїй, дѣмаше, защо то не е достбнъ за тѣмъ дѣла, цю дѣма за него онїй старецъ, и ѿзволѣваше побовре да седи со старца. А знаменобснїй онїй мѣжъ каза му и това видѣнїе, цю виде самъ Григорїй: виде верхбкныте апòстолы Петра и Пѣвла, защо му возложиха на рамената бмофбръ предзнаменѣвающе онѣмъ, цю има да му се даде благодать ар-хїтерїства: и помного се оудиви блаженнїй Григорїй, на прозорливство то старчево, защо и това се не оутай ѿ него, цю виде тбй самъ на едїнѣ, оувѣри се, и рече: слава Бòгъ дабцѣмъ таковаа любашымъ егò, вòла Гдѣа да бдѣть.